

13. søndag efter trinitatis, 2022 (konfirmandvelkomst)

Mika 6,6-8; Matt.20,20-28

Indledningskollekt: Elof s. 285

Afslutningskollekt: Kirsten s. 167

747 – 840 (100 salmer) – 674,2 – 260 / 808 (100 salmer) – 69,5-6 – 29

Som forældre ønsker vi det bedste for vores børn. Ja, det er vel netop i vores børn, vi lægger vores håb, drømme, forventninger til fremtiden.

Vi kan ikke andet. Vores børn er indbegrebet af fremtid - og fremtid uden håb er ikke til at leve med. Med en lille omskrivning af en sætning kan vi sige: Hvor der er håb, er der liv! Og det gælder om muligt især for næste generation, at vi ikke kan se på dem uden om håbets blik. Hvis vi ikke gør det, hvis vi ikke forbinder vores børn og unge med håb - hvad er der så tilbage? Jeg var for nylig på Vrå Kunstmuseum, hvor der i dette efterår er udstillet en skulptur med titlen: ”Langtidsbærere af håb”.

Langtidsbærere af håb. Bare ordene i sig selv giver håb.

I skal forestille jer to gennemsigtige plader, der står skråt ud for hinanden, så de danner et fundament. På pladerne er der skikkelser af mennesker, der på forskellige måder bruger deres kroppe til at løfte og bære. Nogle arme og hænder rækker op, andre støtter på anden vis.

Oven på de to glasplader ligger en havfrue henslængt. Nærmest svævende. Hendes blik ser roligt og lidt drømmende ud i rummet. Hun lader sig bære oppe og har tillid til, at hendes bærere under hende er trofaste og holder ud.

Langtidsbærere af håb. Alle skikkelserne er gennemsigtige og på en måde anonyme. Det er ikke deres personligheder, man lægger mærke til. Det er det, de gør – at de sætter alt ind på at bære denne havfrue oppe. Det er deres trofaste, kærlige handling, vi ser.

Det kunne sikkert være alt andet end en havfrue, der bæres oppe. Måske skal vi se det som et symbol på hvem som helst af os. Hver især kunne vi ligge dér og blive båret lige som havfruen. Slippe alle spekulationer og bekymringer, alt hvad der gør os usikre og triste og tunge – og bare blive båret, så vi kunne få lethed i sind og følelser.

Langtidsbærere af håb. Benthe Norheim er kunstneren bag skulpturen. Måske kan nogle af os se os selv i en af de skikkelser, der bærer havfruen oppe. Måske kan vi som forældre eller bedsteforældre tænke: gid det er vores barn eller unge menneske, der kunne få lov til at lade sig bære oppe med et roligt og drømmende blik.

Ja, vi ønsker og håber det bedste for vores børn – og ville gerne nogle gange konkret kunne bane vejen for dem.

Så det er egentlig let at forstå den mor, vi lige har hørt om. Zebedæussønnernes mor, kaldes hun. Fordi deres fars navn var Zebedæus. Hun tryglede Jesus om at sørge godt for sine to drenge. Jakob og Johannes, hed de, de var to af de 12 disciple, der fulgte Jesus.

Hun kommer til Jesus og beder ham om fremtidig sikkerhed i et himmelsk liv for de to sønner. Også dengang var livet usikkert og uoverskueligt med magtbegær, krige, fattigdom. Men tænk nu, hvis Jesus kunne sikre dem gode pladser i en himmelsk verden. Hendes håb for drengene er sådan set helt forståeligt. Og viser hendes tillid til Jesus som den, det er godt at være tæt på. Både i konkret og overført forstand. Om nogen var og er Jesus en langtidsbærer af håb!

Og så sidder den der alligevel – den der lille fornemmelse: Er der ikke et eller andet galt med hendes projekt? At kræve pladserne ved siden af Jesus til sine egne børn – i al evighed? Måske mangler der simpelthen bare et blik for, at andre måske kunne have mere brug for de pladser?

Og jo: der er noget galt. Jesus modsiger de forestillinger, der gemmer sig bag hendes bøn. Det virker som om, hun opdeler verden og mennesker i to forskellige rum.

Som om hun har en forestilling om en fin, eksklusiv himmelsk verden med orden i tingene. En himmelsk verden for Jesus og

hans frelste venner, gode, fromme, ordentlige mennesker, som får en belønning ved at komme til at sidde godt og trygt ved siden af ham, himmelkongen.

I modsætning, som sagt, til vores verden, hvor der er alt andet end ro og orden og tryghed. Og det skal guderne vide, havde jeg nær sagt. Eksempler har vi nok af:

For 21 år siden på datoen i dag siden fløj nogle fly ind i to tårne i New York og efterlod jordkloden i frygt og vrede.

Konsekvenser af begærlighed og mangel på selvbeherskelse viser sig nu for alvor med klimaforandringer og foruroligende vejrtyper.

Magtbegær har gennem verdenshistorien været årsag til krige mellem mennesker, og siden februar er vi i vores del af verden blevet en del af det.

Når man på denne måde giver eksempler på vores rodede, til tider onde, verden, er det sådan set let at forstå, hvorfor en mor kan trygle Jesus om at sikre sine sønner, det dyrebareste hun har. I et håb om at de i engang kan blive båret ind i en sikker og tryk verden.

Men i kristendommen er verden ikke opdelt i to rum. I en fjern, smuk himmel og en uoverskuelig, beskidt jordklode.

Det hele er rodet sammen. Vores verden er både himmelsk og jordisk. Både smuk og beskidt, både kærlig og hadefuld.

Og midt i det hele lyder en klar tale til os om, at Jesus er kommet til os for at tjene os, bære os oppe, løfte os. Give os håb og livsmod.

Tænk på nogle af historierne om ham. Dengang nogle små børn blev båret frem til ham, nøjagtigt som i dag, da en fin lille pige blev døbt. Hun blev båret af sin gudfar, og hun er langtidsbåret af sine forældres håb om et godt og smukt liv for hende.

Dåben gengiver, hvordan Jesus dengang løftede børnene op og sagde, at for at få pladser i Guds rige, skal vi være som børn... ikke forstået sådan, at vi skal være barnlige, men fordi vi altid er afhængige af Gud, som et barn er det af sine forældre.

Andre historier om Jesus handler om, hvordan han satte sig midt imellem mennesker, andre havde opgivet eller lukkede ude. Det var syge, fattige, besværlige, ensomme, udstødte eller magtsyge mennesker – men lige dér var han altså. Og ændrede deres liv fra håbløst til håbefuldt.

Og til allersidst, da han hang på korset, var det mellem to andre korsfæstede, nemlig to røvere. Det sidste, Jesus sagde, var: I dag skal du være med mig i Paradis.

Jesus fra Nazaret var altid hos dem, der havde brug for det. Sådan er det fortsat – han er hos os, der har brug for det. Med et nærvær og en kærlighed, som giver håb midt i vores usikkerhed og sorger - - og glæder for den sags skyld.

Han er lige midt iblandt os som en langtidsbærer af håb. Og minder os om, at vi også kan bære hinanden oppe og støtte hinanden. Være hinandens langtidsbærere af håb.

Pladserne ved hans højre og venstre side står fortsat åbne. Åbne for enhver af os, og ikke for nogle særligt udvalgte blandt os. Det eneste, vi ved om de pladser, er at vi ikke selv kan erobre dem til os selv eller dem, vi synes skal have dem. De er altid klar til dem af os, der har brug for det.

Derfor står verden og fremtiden trods alt åben for os - fuld af muligheder, fuld af håb. Så vores øjne kan blive rolige og drømmende.

- Hvem vil du løfte og støtte i dag?

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.

Lad os bede:

Almægtige Gud, vi takker dig, fordi du har skabt os som mennesker, der altid er håb for.

Jesus Kristus, tak fordi du i ord og gerning har sat os fri til et åbent liv i tro og tillid.

Gode Helligånd, hjælp os til at blive hinandens langtidsbærere af håb.

Treenige Gud, velsign og bevar din hellige, almindelige kirke og os alle i den.

Velsign og bevar dine hellige sakramenter, dåb og nadver, der minder os om din grænseløse godhed og barmhjertighed.

Trøst dem, som i verdens mange konflikter er blevet berøvet helbred, arbejde, hjem eller mennesker, de elskede.

Trøst enhver der er syg eller sorgfuld, og vis dem dit nærvær og din hjælp.

Bevar vor dronning og hendes hus og vær med alle, der har magt og ansvar i verden.

Lad dem høre din stemme, så de kan regere med fornuft og visdom, og bruge deres magt med omtanke og til andres bedste.

Vi beder dig for vore kære. Tak for hver og én, som holder af os.

Tak for dem, som hører med i vores liv, både levende og døde.

Lær os at le, når vi er glade, og lad os ikke tage glæden fra nogen.

Giv os et varmt hjerte. Amen

Vil I rejse jer: Lad os med apostlene ønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

Og Guds kærlighed

Og helligåndens fællesskab

Være med os alle, Amen